

BEWONERS VAN HET ONBEKENDE

13 juni 1975

Goedenavond, vrienden.

Vandaag behandelen wij een onderwerp waarvan wij in de geest zeker meer afweten dan u in de stof. Toch geldt ook nu dat u zelf na moet blijven denken. Want wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, ook niet wanneer wij, volgens de door u aan het begin van ons verenigingsjaar uitgedrukte wens, spreken over:

BEWONERS VAN HET ONBEKENDE

Waarmee de steller van dit onderwerp de bewoners van de astrale sfeer bedoelde.

Nu zijn er heel wat sferen en de bewoners daarvan zullen de meesten van u wel onbekend zijn. Maar de wereld die het dichtste bij de uwe ligt en waardoor u, soms zonder dit zelf te beseffen, beroerd kunt worden in uw dagelijks bestaan, is nu eenmaal de astrale wereld. Toen ik luisterde naar de inleiding die u ons gaf, hoorde ik dat u een uitstapje naar die astrale wereld wilde maken. Maar dat kan ik u werkelijk niet aanbevelen. Want wat is het geval? Wanneer je tracht het wezen van de astrale wereld te kenschetsen, moet je zeggen: het zijn allerkleinste materiedeeltjes, die zonder vaste binding bestaan. Bijvoorbeeld dus deeltjes die zich in een sprongmoment bevinden. Op het ogenblik dat zij niet kenbaar zijn in uw wereld, vertoeven zij even in de astrale sfeer.

Mogelijk klinkt dit u vreemd, maar ik zou zelfs kunnen proberen dit technisch met een voorbeeld wat duidelijker te maken. Wanneer een elektron van baan verspringt, doorloopt het niet op kenbare wijze de tussenliggende ruimte tussen de eerste baan en de tweede waarop het zich weer manifesteert. Het breukdeel van een seconde dat het zich niet kenbaar manifesteert, bevindt het zich a.h.w. in een andere dimensie. Wanneer je de naam dimensie verder wilt gebruiken, kun je zeggen dat die dimensie dan de astrale wereld is.

Zodra in de astrale wereld een kracht ontstaat - onverschillig welke - zullen deze kleinste deeltjes daardoor worden ingevangen. Heeft die kracht een bepaalde vorm, dan zullen die kleinste stofdeeltjes zich in die vorm gaan groeperen. Er ontstaat een gestalte. Of die gestalte al dan niet actief is, eigenschappen heeft, of mogelijk zelfs bezielde is, is dan meer een kwestie van denken. Want denken is een kracht, die astraal kenbaar wordt. Wanneer u denkt, produceert u niet alleen een reactie in een grauwe massa, voorstelbaar als kleine stroompjes, die cel na cel activeren, tot een keten daarvan actief is en wij een gedachtenketen krijgen. Wij hebben wel degelijk te maken met werkingen, die ook naar buiten toe zelfs voor de mens meetbaar zijn.

Indien u dit betwijfelt kunt u eens gaan kijken naar de mensen die werken met encefalografie, instrumenten die hersenactiviteiten meten middels elektroden, die men gewoonlijk op de hoofdhuid aanbrengt. De laatste experimenten op dit gebied - genomen in de universiteit van Kiev - gaan uit van bepaalde inductiespoeltjes, die geen beroering van de huid meer nodig hebben om voldoende impulsen op te vangen. Zij zijn ondergebracht in een soort kap die doet denken aan de droogkap, waaronder dames zuchten wanneer zij met een permanent hun schoonheid willen vergroten. Met die kap kan men dan inderdaad de werking van de verschillende hersencentra constateren ofschoon de afstand tussen hoofdhuid en spoeltje in dit geval tot 15 cm. kan bedragen.

Er is dus een invloed van de hersenwerkingen die zich uitstrekt buiten de mens. Maar wanneer u denkt ontstaan niet alleen de krachten die men zo heeft leren waarnemen. U zendt nog allerhand andere trillingen van energie uit. Vindt u trilling in dit verband een moeilijk woord? Trilling is een fluctuatie in bv. intensiteit of geladenheid in ons geval. In de praktijk komt het hierop neer: wanneer er eenmaal een storing is in de ruimte die langere tijd van een enkele bron

uitgaat, zo zal deze zich in de ruimte voortplanten wanneer steeds verschillende fasen van energie worden uitgestraald. Dit signaal verbreidt zich in alle richtingen. De eerste impuls betekent een verandering in de toestand buiten de veroorzaker daarvan. Komt er een tweede, afwijkende impuls daarna, dan zal deze de eerste verdringen, die zo verder de ruimte in kenbaar wordt. Dit verschijnsel wordt technisch wel gebruikt voor bv. radiocommunicatie. Hiermee hebt u een mengsel van verschillende gegevens.

Wij zullen nu samen nagaan wat zij kunnen betekenen in betrekking tot de astrale wereld. In de astrale wereld mag men stellen dat alle daarin optredende krachten onmiddellijk worden geëgaliseerd tot zij geen afzonderlijke bestaanswaarde of kenbaarheid meer bezitten. Er is in die wereld zelf dus nimmer sprake van bv. een kenbaar verschil van potentialen, er zijn geen eigen velden die in deze sfeer optreden. Elke zwakke verstoring die van buitenaf in deze wereld wordt veroorzaakt zal snel weer verdwijnen, geabsorbeerd worden. Er zijn hierop echter wel uitzonderingen denkbaar. Neem bv. de straling van een gedachte. Deze heeft een eigen patroon dat geneigd is zichzelf in stand te houden. De gedachte zal zich als kracht daarom tegenover de structuur van de astrale wereld begrenzen en zo kenbaar blijven.

Dit nu is de truc: wanneer de begrenzing van een gedachte sterk genoeg is, zodat zij zich tegen de eigenschappen van deze sfeer kan handhaven, blijft daarbinnen ook het patroon van die gedachte aanwezig. Zij kan dan niet opgelost worden in de eigen waarde van de sfeer en zal niet hierdoor kunnen worden uitgestoten zoals materiedeeltjes pleegt te overkomen, omdat hier geen sprake is van massa met een bepaalde lading maar van een in zich besloten krachtveld. Dit impliceert dat gedachten, zolang zij bestaan, door aandacht gevoed worden, astraal bestaan en door het aantrekken van materiedeeltjes, die anders weer zouden worden uitgestoten, tot vormen worden. Indien men het deftig wil zeggen: de gedachte is de matrix voor de astrale vorm.

Ik wil hierbij opmerken dat dus elke voorstelling die in het menselijke denken leeft, zó vorm en gestalte kan krijgen. Het gaat niet alleen om op aarde of in een andere sfeer bestaande vormen. Wanneer u met alle geweld steeds weer denkt aan een wit stenen uiltje met rode oogjes dat op een paars tafellaken zit, zo construeert u een dergelijk beeld in de astrale wereld, een beeld waarin zelfs de kleuren weer voor de beschouwer afleesbaar zullen worden. Maar aan dergelijke dingen denkt u niet lang. Stel dat u een kwartier aan dit beeldje denkt. Dan zal na rond een half uur de begrenzing zich oplossen, vrije materiedeeltjes worden weer uit de astrale sfeer uitgestoten, de energie wordt, zover zij nog aanwezig is, deel van de gehele sfeer.

Denk u nu eens in dat het gaat om een voorstelling waarmee niet een enkele mens maar zeer vele mensen zich bezighouden. Om een voorbeeld te geven: Maria, de moeder van Jezus. Er zijn landen waar overal kapelletjes zijn en waar je zelfs niet door een straat kunt gaan zonder dat ergens op een hoek een beeldje van de H. Maagd staat. Elke keer dat de mensen zoiets zien, denken zij onwillekeurig even aan Maria. M.a.w.: hun eigen voorstelling omtrent de moeder van Jezus wordt gewekt. Dit is een gedachtenuitstraling, mogelijk kort en zwak, maar astraal kenbaar. Het resultaat is dat die gedachtekracht in de astrale wereld even actief is, maar daar zal ontdekken dat er reeds een dergelijk beeld bestaat. Omdat de gehele sfeer zich vijandig gedraagt tegen een dergelijke gedachte zal deze de neiging hebben zich te voegen bij reeds bestaande en harmonische krachten, i.c. de algemene voorstelling van Maria. Zo komen in het bestaande beeld steeds weer nieuwe krachten tot uiting. De uiterlijke voorstelling zal daarbij in details mogelijk niet geheel zuiver blijven omdat de mensen zich Maria op verschillende wijzen plegen voor te stellen. Toch zal het zo ontstane compositiebeeld zeer grote kracht bezitten en voor eenieder kenbaar zijn, terwijl de daarin berustende krachten groot genoeg zijn om ook naar uw wereld toe bepaalde werkingen tot stand te kunnen brengen.

Betekent dit nu dat Maria werkelijk in de sferen ergens ongeveer zo bestaat? Neen. De zo ontstane astrale gestalte betekent alleen maar dat veel mensen denken aan deze figuur en dat zij door hun gedachten de voorstelling een zeer grote kracht hebben verleend. Daarnaast hebben zij bepaalde voorstellingen omtrent de werking en macht van deze vrouwenfiguur. Zij menen bv. dat Maria beschermend en moederlijk op zal treden. Vele gelovigen menen intens dat moeder

Maria je zal komen helpen wanneer je in nood verkeert en haar aanroept. Men bidt daarom vaak tot Maria wanneer men in moeilijkheden verkeert. Maar wanneer je bidt – of mediteert enz. – zend je gedachtenkrachten uit. Die kracht zal, indien je tot Maria bidt, de voorstelling in de astrale sfeer bereiken. De kracht wordt dus in de gestalte opgenomen maar heeft bovendien een bepaalde intentie. Er zijn voorwaarden aan verbonden, waardoor de kracht in feite de neiging heeft versterkt terug te keren tot degene die bidt. Stel dat iemand bidt om een vorm van hulp die overeenstemt met een deel van de kracht die in de astrale vorm aanwezig is. Dan zal deze kracht zich geheel of deels ontladen op degene die bidt. Waarop deze mens die kracht ervaart en dan mogelijk uitroept, dat zijn gebed is verhoord. In feite heeft hij alleen een reeds opgeslagen kracht - die uit vele mensen stamt - kunnen bereiken en op zich ontladen waardoor hij geestelijk of stoffelijk bepaalde dingen voor zich kon bereiken.

Een dergelijke verklaring geldt ook voor vele gevallen, waarin men op mirakelen hoopt. Denk bv. eens aan Lourdes, Fatima, Kevelaer of bijeenkomsten voor gebedsgenezing. Hier komen vele mensen tezamen die sterk geladen en ingespannen wachten op bv. genezing. Er zijn plechtigheden waardoor zij emotioneel nog sterker geladen zijn, eenieder zit te hopen dat er een wonder zal gaan gebeuren. Men bidt daarom. Dit impliceert natuurlijk dat men tezamen een beeld opbouwt waarin in korte tijd veel gedachtenkracht tezamen stroomt, terwijl de astrale figuur bovendien van eenieder de opdracht krijgt deze energie weer op een bepaalde wijze te ontladen. Dan zal er toevallig maar iemand onder de mensen zijn die harmonisch is met deze astrale figuur en aan de kracht behoefte heeft. Dan zal die kracht van allen zich op deze mens ontladen. Hij is tijdelijk sterker dan anders, zal bepaalde beperkingen kunnen doorbreken of overwinnen. Het is dan wel degelijk mogelijk dat iemand, die voor verlamd doorgaat, opeens opstaat en uitroept dat hij of zij weer kan lopen.

De mensen zullen dan zeggen dat God een wonder heeft gedaan. Mogelijk is dit waar, dan echter toch volgens zijn wetten. Wat in feite is gebeurd, is dat de kracht van de massa die op de een of andere wijze astraal gekristalliseerd was, tot ontlading kwam op een of enkele personen die daarvoor - en wij weten gewoonlijk niet eens zeker waarom - het meest vatbaar waren. Indien dergelijke mensen deze kracht dan bovendien nog goed gebruiken, zo genezen zij mogelijk zelfs blijvend of voelen zich opeens erg blij en kunnen hun leed verder gemakkelijker dragen.

Wanneer ik dus moet spreken over de bewoners van het onbekende, zo spreek ik in feite over een wereld die uit zichzelf niets is, glad, zonder een enkele vorm, maar die wel de eigenschap heeft, een gedachte die zich tegen de zuiging van de sfeer weet te handhaven, met vorm te bekleden. De bewoners van het onbekende zijn, zeker wanneer het gaat om de astrale sfeer, gedachten en anders niets. Maar wel rijst hierbij de vraag, of dergelijke gedachten dan alleen van mensen kunnen stammen. Nu denken wij in de geest ook. Het is wel een ander proces dan bij u, maar denken is het en blijft het. Bij u is het een kwispelen van de grijze massa, bij ons zijn het eerder scheuten in het bewustzijn, om een beeld te gebruiken. Maar ook bij ons is denken een proces dat in zekere zin naar buiten toe uitstraalt. En ook wij bevinden ons - zeker wanneer wij tot de lagere lichtsferen behoren, of zelf tot de duistere sferen, die wat "hoger", dichter bij de wereld staan qua straling - vlak bij de astrale wereld en worden evenals u steeds weer met die astrale wereld en haar inhouden geconfronteerd. Onze gedachten zullen dan ook eveneens vorm aannemen in de astrale wereld. Soms kunnen wij zelfs ons gehele bewustzijn in die vormen verplaatsen wanneer wij daarmee maar voldoende harmonisch zijn. Wij beheersen die vormen dan.

Geesten kunnen vormen veroorzaken, mensen kunnen vormen veroorzaken. Datgene wat in die vormen is vastgelegd betekent gelijktijdig een eigenschap van die vormen, welke de relatie met alle werelden kan bepalen. Je kunt niet stellen, dat bv. het Mariabeeld waarover wij zo even spraken, alleen naar de aarde zal reageren. Deze astrale figuur kan met de gehele inhoud daarvan wel degelijk ook reageren op een duistere sfeer of op iemand die in zomerland leeft. De krachten die in de figuur zijn opgeslagen kunnen zich dan ook daarheen ontladen. Maar de kans dat een dergelijke ontlading plaats zal vinden, in overeenstemming met hetgeen de mensen in deze voorstelling hebben gelegd, zal natuurlijk wel op aarde het grootste zijn.

Stel nu eens dat je uit kunt treden. Dan zou je misschien een ogenblik kunnen zeggen dat je de H. Maagd ziet. Het is zelfs denkbaar dat u zich zozeer één voelt met deze voorstelling dat u a.h.w. als persoon met dit beeld versmelt. Dan is uw wil, bewustzijn, essentie, doorgedrongen in het besloten veld, dat zich in die astrale sfeer tot op dat ogenblik als een soort automaat, een soort robot bewogen heeft, zodat u de reacties daarvan nu deels kunt gaan bepalen. U kunt natuurlijk niet ingaan tegen de eigenschappen die in de vorm vastgelegd zijn door degenen, die deze tot stand brachten. Zou u dit toch willen doen, dan valt de samenhang weg en het geheel van de krachten plus de gestalte worden snel opgenomen in de vlakke eigen verhouding van de astrale wereld. Maar u kunt wel degelijk de gestalte deze of gene kant op laten kijken, laten bewegen, de daarin aanwezige krachten, wanneer zij aangesproken worden, geheel of deels kunnen doen ontladen en zelfs wanneer er meer harmonische impulsen gelijktijdig optreden, bepalen, wie alleen alle beschikbare energie zal ontvangen. Wanneer je deel bent geworden van een astrale vorm kunt u wel degelijk de inkomende krachten en relaties selecteren, zodat u t.a.v. andere werelden wel degelijk enige hanteringsmogelijkheden bezit.

Een geest kan zoiets ook doen. Stel u nu eens voor dat een geest uit een duistere wereld zich voldoende één kan voelen met de Mariafiguur en de inhoud daarvan om erin te komen. Dan kan ook deze geest uit het duister - alleen van hieruit - de goede dingen tot stand brengen die de mensen van Maria verwachten. Wel kan zo iemand er mogelijk voor zorgen dat de grootste nul de grootste krachten zal ontvangen. Maar hij zal nooit de krachten van deze figuur kunnen gebruiken om daarmee iets kwaads te doen, daar de mogelijkheid daartoe niet in deze astrale gestalte aanwezig is.

Wanneer wij te maken krijgen met astrale vormen die niet bezielde zijn, noemen wij deze gewoonlijk "schillen". Hiermee wil men aanduiden dat alleen de uiterlijke vorm die van een persoonlijkheid is, maar dat er geen eigen wil en kenvermogen schuilt in het geheel. Sprekt men over een bezielde schil, dan heeft men het over een dergelijke vorm waarin de een of andere entiteit is doorgedrongen, die nu deze vorm en de daarin vastgelegde krachten kan besturen, maar alleen volgens de aard, het karakter en de eigenschappen, die reeds in de vorm en haar energie-inhouden aanwezig waren. Spreken wij van een astraal voertuig, dan spreken wij echter over een astrale figuur, die het gehele wezen van de daarin levende persoon plus diens vorm weergeeft.

U weet nu dus wat u zoal in de astrale wereld tegen kunt komen en zult ook beseffen dat er altijd een aantal vormen aanwezig zijn die feitelijk voortkomen uit datgene waarmee de mensen zich op het ogenblik intens bezig plegen te houden. Wanneer u de astrale sfeer zou bezoeken zou u boven Nederland bv. wel eens een reeks gestalten van geëmancipeerde vrouwen aan kunnen treffen. Want daarmee houden velen zich op het ogenblik bij u bezig. Het uiterlijk van deze vormen zal zeker niet altijd een compliment vormen voor degenen die de algehele vrouwenvrijheid als ideaal beschouwen, maar er zijn nu eenmaal mensen die de z.g. vrije vrouwen op minder vleierende wijze menen te moeten bezien en ook dergelijke gestalten bestaan dus - tijdelijk waarschijnlijk - op het astrale vlak. Soms denkt men aan deze vrijheid voor vrouwen nogal emotioneel en dit betekent dat in dergelijke gestalten toch wel enige energie aanwezig kan zijn. In dat geval bestaat de mogelijkheid, dat een vrouw die in moeilijkheden zit en over emancipatie denkt, door een van deze figuren wordt beroerd, daaruit enige kracht ontvangt, maar daardoor mogelijk ook komt tot reacties, die niet bij zo iemand passen. Dan zie je opeens een bescheiden dametje bv. een grote bek tegen anderen opzetten, waarvan zij zelf later schrikt en dergelijke.

Wanneer iemand doodgaat gebeurt er ook iets. Want een mens heeft een vormbewustzijn. Hij ziet zichzelf op een zeer bepaalde wijze en drukt dit besef dus uit in een astrale vorm, zijn astraal voertuig. Stel nu dat iemand overgaat en in zomerland terecht komt. Hij heeft nog steeds een stoffelijke voorstelling van zichzelf, het voertuig blijft dus bestaan. Zolang een entiteit aan zichzelf in de oude stoffelijke vorm blijft denken zal zijn astraal voertuig niet geheel kunnen vervallen. Maar op den duur zijn de banden toch wel heel erg los geworden. Dan is de kans groot dat er iemand anders komt - bv. uit schaduwland of een duisterder sfeer - die zegt: Niemand houdt zich meer met dit voertuig bezig, het is onbezielde. Mij past dit met zijn kwaliteiten en

inhouden wel. Er zijn zoveel factoren in gelegd die passen bij mijn eigen persoonlijkheid dat ik dit voertuig kan gaan bezielen nu het al bijna een schil is geworden. Deze persoonlijkheid projecteert zichzelf dan in de schil en gaat daarmee op stap. Maar nu is er een helderziende die deze vorm waarneemt en zegt: Die en die is hier aanwezig. Maar dat klopt niet. Het is alleen maar een astraal-dubbel van de persoon, die men meent te zien. Soms kan dit tot vreemde ontwikkelingen voeren: men tracht contact op te nemen met deze bezielde schil en beseft daarbij niet dat niet de gehele persoonlijkheid in de oude samenstelling hoeft te worden gehandhaafd, maar dat het wel degelijk mogelijk is bepaalde eigenschappen te verwaarlozen en andere - mogelijk minder fraaie - eigenschappen maar steeds weer nadrukkelijk te laden, zodat deze de reacties van de schil zullen gaan domineren. Maar het moeten wel eigenschappen zijn die in de schil reeds aanwezig zijn. De kans is zelfs aanwezig dat een zo bezielde schil bij waarneming met gebaren allerhande boodschappen door gaat geven, die niet bepaald goed of juist zijn.

Vooraf wanneer u met menselijke schillen te maken krijgt in de astrale wereld, dient u daarom te beseffen dat een dergelijke schil bezielde kan zijn door een kracht, die niet geheel met hetgeen u uiterlijk meent te mogen verwachten overeen zal stemmen. Want vergeet niet dat voor het bezielen van een schil slechts een redelijke harmonie met het grootste deel van de daarin bevatte eigenschappen noodzakelijk is. Intenties maken slechts zelden deel uit van de inhoud van een schil, vooral ook omdat dergelijke intenties door iemand die is overgegaan, niet meer worden beleefd in verband met de vorm. Wanneer je bent overgegaan beperkt je voorstelling van eigen wezen zich steeds meer tot een soort: ik ben ik, zonder dat plannen en oriëntatie t.a.v. de wereld daarbij nog een rol speelt. Vandaar dat elke geest die de vorm en haar grondeigenschappen maar kan aanvaarden, deze schil zal kunnen binnendringen en bezielen. Wat erop neer komt dat entiteiten die in schillen van ex-stofmensen dringen, daarmee een groot deel van hun eigen bedoelingen zullen kunnen volvoeren.

Wat u nog meer tegen kunt komen? De angstgedachten en vrezen van de mensen bv.. Want helaas denken de mensen op aarde niet alleen aan weldoende machten zoals bv. Moeder Maria. Een dergelijke gestalte is tenminste nog positief. Maar hoeveel duivels beheersen het menselijke denken niet, tot hun gestalten als zeer negatief geladen wezens in de astrale wereld vorm krijgen? Het is opvallend dat er tijden zijn waarin bepaalde demonische gestalten in de astrale wereld sterk toenemen. Toen bv. de reformatie kwam, viel kennelijk de nadruk bij de mensen veel sterker op een heilsboodschap aan de ene zijde, maar gelijkelijk sterk op de duivels, die de mens van dit heil verwijderd willen houden aan de andere kant. Die duivel werd bovendien vaak door predikanten zeer plastisch beschreven, terwijl zij de zondigheid van de mens als aanleiding zagen voor een angstwekkende reeks van denkbeelden, die als waarheid aan de gelovigen werden gebracht. Soms hield men zich daarmee zo intens bezig, dat een collega van mij eens opmerkte: Wanneer je die dominees hoort preken, zeggen zij maar betrekkelijk weinig over de hemel, maar veel over de hel waarvan zij alles af schijnen te weten. Kennelijk voelen zij zich daar beter thuis.

In de astrale wereld treft je ook nu nog duivels aan die, u zult het begrijpen, afzichtelijk zijn. Er zijn ook draken, demonen en monsters. Want er zijn veel mensen die daarin geloven, die er bang voor zijn, die zich met dergelijk schrikbeelden steeds weer bezighouden. Dus bouwen zij gedachtenbeelden op. En wanneer er veel mensen zijn die in een soortgelijk monster geloven, dan zal de uit gedachten ontstane vorm niet kunnen vervallen vóór iemand anders er weer iets van zijn kracht aan toevoegt. Op den duur gaan dergelijke schillen dan ook een soort eigen leven voeren. Zij bezitten dan zoveel energie in zich, dat er een lange tijd noodzakelijk moet verlopen, voor de grens van het vormveld verbroken kan worden en het geheel van de inhoud ervan door de astrale wereld kan worden geabsorbeerd.

In de astrale sfeer kunt u dus mensen tegenkomen - althans menselijke vormen. Er zijn zelfs mensen die met hun astraal-voertuig plegen uit te treden en dus in de astrale wereld kenbaar zijn. Overigens vind ik het een domme wijze van uittreden. Iemand die bewust zijn astraal voertuig gebruikt bij een uittreding doet mij denken aan iemand, die een vogelnatuurreserveaat wil bezoeken maar dan wel in zijn eigen auto wil blijven zitten daarbij. Dan zult u schillen van overgeganen aantreffen, waarbij er enkele nog of weer bezielde zijn.

Gedachtenvormen zult u in overvloed aantreffen: alles wat je je maar aan moois en lelijks kunt voorstellen als mens, is aanwezig. De vraag is alleen maar of u bang zult zijn voor bepaalde afzichtelijke vormen of niet. Dit is zeer belangrijk. Want wanneer je voor een dergelijke vorm bang bent, schep je daardoor gelijktijdig een zekere harmonie met die vorm en haar inhoud en word je dus vatbaar voor de krachten en eigenschappen die in die vorm opgeslagen liggen.

Liefde, angst en haat zijn drie vormen van harmonie met anderen. De intentie en inhoud van deze vormen zal wel verschillend zijn, maar de aanvaarding van het wezen van degene op wie de emotie gericht wordt, is in alle vormen vergelijkbaar. Stel dat er een duivel op u afkomt in de astrale wereld. Indien u begint te sidderen en mogelijk reeds vreest in korte tijd naar de helse friteuse te verhuizen, dan kan die vorm u aantasten, u achtervolgen enz. U komt dan ook mogelijk in uw lichaam terug. Maar de schil heeft u kunnen grijpen. Er was een overeenkomstigheid waardoor u o.m. krachten ontnomen kunnen worden. Daarnaast kunnen suggestieve belevingen optreden zodat ook het wakker worden met blauwe plekken e.d. zeker niet onmogelijk is. Wie te veel kracht verliest op deze wijze kan zelfs grote moeilijkheden ervaren als: langere tijd van uitputting, ademnood enz. In het ergste geval zal men zelfs alle energie kunnen verliezen. Dan kan een dokter later alleen maar dood zonder kenbare oorzaken vaststellen en zal het overlijden verklaren door hartcollaps of zo.

Het zal u duidelijk zijn, dat iemand die met een astrale schrikvorm wordt geconfronteerd, daar dus op een andere dan aanvaardende wijze tegenover moet staan. Indien ik u een raad mag geven: Wanneer u ooit in de astrale wereld een gehoornde duivel op u af ziet komen, kijk dan eens goed en zeg: Zoiets bespottelijks heb ik nog nooit gezien en begin te lachen. Daarmee verbreekt u elke mogelijk voor u schadelijke verbinding met een dergelijke vorm. Wanneer u bepaalde demonen-vormen ziet, zo zal u opvallen, dat sommigen daaronder een eigen, wat groteske schoonheid bezitten. Er zijn bv. in de astrale vormenwereld nogal wat vormen, die sterk doen denken aan Indische goden of Balinese tempelwachters - u weet wel leeuwachtige gezichten met slagtanden, vreemde maar toch wel mensachtige lichamen. Indien u deze vormen ontmoet en beseft, dat zij mooi zijn maar dat zij u niets kunnen doen, dan zal er u niets gebeuren. Maar wanneer u bang wordt, zult u kort daarna reeds de schade kunnen constateren. In de astrale wereld geldt dus voor u: wees voorzichtig en wees nooit bang!

Mogelijk denkt u nu: hij heeft goed praten maar ik zou toch bang worden. Dan bestaat er nog een andere oplossing: Zeg tot jezelf dat je droomt en wakker wilt worden. Hierdoor identificeert u zich weer met uw lichaam en maakt u de uittreding ongedaan. Het geheel dat was uitgetreden, inclusief het astrale voertuig, schiet naar het lichaam terug. Dit kan een kleine schok betekenen, u kunt met een schok opeens wakker worden bv., maar u kunt niet meer door de astrale vorm worden aangetast, want u hebt door uw identificatie van het Ik met het stoffelijke lichaam uw mogelijkheid tot identificatie met een astrale vorm zonder meer ongedaan gemaakt.

Ik wil niet geheel stil blijven staan bij de astrale wereld, al is het alleen maar om u duidelijk te maken hoeveel beelden er ook in bepaalde lichtere sferen nog een rol kunnen spelen. Vaak bestaan dergelijke vormen ook astraal maar vinden wij hen toch weerspiegeld in bepaalde delen van het z.g. zomerland. Om een voorbeeld te geven: Er is op aarde een architect die een heel mooi gebouw ontwerpt. Dit is een gedachte dus zal dit gebouw tijdelijk in de astrale wereld als vorm kenbaar worden. De mogelijkheid is niet uitgesloten dat een entiteit uit zomerland die mogelijk op uw wereld nog niet zo gemakkelijk alles waar kan nemen omdat dit sterk afhankelijk pleegt te zijn van telepathische invloeden van allerlei aard. Maar in de astrale wereld kan een entiteit gemakkelijker waarnemen, zodat deze de gehele voorstelling van het gebouw in zich op kan nemen. Hij vindt dit mooi en spreekt daarover met anderen in zomerland. Om duidelijk te maken wat hij bedoelt, zendt hij die vorm vanuit zich als een telepathisch beeld van een gebouw. Stel nu dat anderen deze vorm eveneens mooi vinden en er over gaan denken. Dan staat dit gebouw, voor je het weet, ook voor eenieder kenbaar in zomerland. In een ver verleden heb ik mij wel eens bezondigd aan rondleidingen met woorden door bepaalde sferen en delen van zomerland. Ik wil hiervan geen reprise geven maar grijp toch even terug naar de toen gebruikte technieken om u iets te laten beseffen van de vormenrijkdom die mogelijk is, zowel in zomerland als in de astrale sfeer.

Ik stel mij dan maar voor dat ik met alle aanwezigen in een autobus zit en beschrijf: Er is een sfeer, waarin nogal wat gebouwen voorkomen, een deel van zomerland. Stel u voor dat wij door een deel daarvan toeren met een bus. Kijk even naar voren. U ziet dat er een nogal groen-aandoende glans overal heerst. Er zijn bomen ook en in de verte ziet u reeds enkele van de genoemde gebouwen. Aan deze kant passeren wij nu een bos. Dat daar aan de andere kant is geen lotusvijver, al lijkt het er mogelijk even op. Dat is het product van iemand die veel aan karper vijvers dacht tijdens zijn leven. U zou hier zelfs kunnen gaan vissen. Maar wij rijden door. Aan deze kant ziet u een groot gebouw. Eigenaardig, deze tempelstructuur, nietwaar? Wanneer u goed kijkt, zult u zien dat dit wel eens poging zou kunnen zijn om een tabernakel uit te beelden. Het is dan ook een reconstructie van de tempel van Salomo, zoals die op aarde eens werd gemaakt door Bijbelkenners. Deze mensen zijn met hun werk zo intens bezig geweest dat een astraal beeld ontstond. En nu ziet u dit bouwwerk ook hier, compleet met die grote trappen, die vreemde galerij, de wonderlijke lijnversieringen en wanneer u naar binnen kijkt, daar boven die tweede reeks trappen, kunt u zelfs nog een altaar zien staan. Maar wij gaan verder.

Wanneer u even naar de andere kant kijkt ziet u daar een aantal standbeelden staan. Dat ene lijkt wel mislukt, maar dat is niet zo, dat is van een moderne kunstenaar. Daarachter ziet u een soort geïdealiseerde Big Ben staan, helemaal alleen en zonder het verdere bouwwerk er omheen. Ik vermoed dat dit een beeld is dat opgebouwd werd door enkele enthousiaste Britse radioluisteraars. Verderop ziet u een tuinencomplex met bijzonder veel kleurige bloemen. Wanneer wij zo dadelijk daar vlakbij zijn zal ik u daarop nog verder wijzen. Maar kijkt u eerst even aan deze zijde: Hier ziet u aan aantal kleine gebouwen die kennelijk bewoond zijn. Ziet u wel, daar staat zelfs een vrouw haar straatje te schrobben. Neen, u hebt gelijk. Hier is dat inderdaad niet nodig maar deze vrouw vond dit op aarde kennelijk een zo belangrijke bezigheid, dat zij het ook hier nog doet, zelfs meerdere malen per dag.

Daarnaast ziet u een heel modern kubusachtig gebouw. Dat is een ontwerp van Berlage geweest. Het is weliswaar nooit uitgevoerd, maar de man is er in zijn jonge jaren kennelijk intens mee bezig geweest. Iemand heeft het waarschijnlijk in de astrale wereld gezien en het geadopteerd. En kijk nu even aan de andere zijde naar de bloemen. Kijk eens naar de hoeveelheid kleuren. Zoveel kleuren hebt u op aarde nog nooit gezien. En let nu eens op de vorm van de bloemen. Geen enkele bloem is precies gelijk aan de andere. Iedereen heeft nu eenmaal zijn eigen voorstelling van een tulp, een anemoon, een roos. Wanneer u goed kijkt, ziet u dat aan die ene rozestruik wel 20 verschillende soorten rozen schijnen te bloeien. Ziet u, de blaadjes zitten wat anders, de aantallen blaadjes en hun opstelling verschilt steeds weer. Op het eerste gezicht lijkt het een normale struik, maar wanneer je goed kijkt zie je de verschillen wel degelijk.

Het spijt mij vrienden dat wij hier alweer moeten uitstappen, maar een werkelijke rondleiding lag niet in de bedoeling. Ik wilde u alleen een demonstratie geven van de verschillende waarden en zaken die je in de zomerlandsfeer, zo goed als in de astrale wereld soms kunt zien. Ik hoop u meteen duidelijk te hebben gemaakt hoe er een relatie kan ontstaan tussen het denken van een mens op aarde die zijn gedachten vormgeeft in de astrale wereld en entiteiten uit de zomerlandsfeer die deze voorstellingen voor zich adopteren, maar daardoor ook een zekere band kunnen krijgen met de mensen die de bron van het beeld waren. Toch is dit niet eenzijdig maar een wisselwerking, want ook het omgekeerde vindt plaats. Wanneer wij in de astrale sfeer komen kunnen wij ook daar onze gedachten vormgeven.

U zou mogelijk zelfs eens in de astrale sfeer geweest kunnen zijn en zou daar een vreemde constructie tegen zijn gekomen. Een soort machine bv., die u niets zegt. Maar dit kan het resultaat zijn van iemand, die in de geest intens heeft zitten nadenken over een machine, waarmee hij op aarde bezig is geweest. Hij heeft daarvan in gedachten een geïdealiseerd model gemaakt. Daarbij heeft die entiteit zich ook sterk geconcentreerd zodat zijn gedachten astraal vorm kregen. Let nu eens op: er komt iemand die - mogelijk niet eens bewust - astraal is uitgetreden en dat ding ziet. Hij kent de machine en bepaalde veranderingen vallen hem op. Wanneer zo een uitgetreden mens die veranderingen aandachtig opneemt, zal hij mogelijk, wanneer hij wakker wordt, alleen menen dat hij zwaar geslapen heeft.

Maar zodra hij een dergelijke machine ziet op aarde, zal hij naar een ideeënbus snellen en daarin zijn visie - onbewust aan de astrale waarneming ontleend - deponeren.

Zo gaat dat. Want de bewoners van het onbekende zijn in feite alle gedachten die in ons kunnen ontstaan, alle vormen waarmee wij ons bezig houden, tot zelfs de sprookjes en verhalen, die wij mogelijk in stilte onszelf vertellen. Al deze denkbeelden krijgen, zij het voor korte of langere tijd, vorm en gestalte in die vreemde astrale wereld. Alles wat wij daar ontmoeten is uit gedachten geboren. Daar zien wij duivels en engelbewaarders druk bezig, daar zien wij zelfs God de Vader op zijn troon zitten en levende symbolen ronddwalen. Alles wat je maar denken kunt, kan astraal bestaan en wanneer meer mensen daaraan denken, er zich langere tijd mee bezig houden, worden het zelfs zeer compacte en krachtige beelden.

Maar soms zien wij ook gestalten en vormen, die ons wat zielig toeschijnen. Je ziet bv. opeens een vrouwenfiguur en weet dat die eens heel mooi moet zijn geweest, maar die nu wat wazig en pokkig aandoet. Dan opeens besef je, dit is een beeld van Diana, dat eens als Diana van Efeze vereerd werd, een godin die al lang vergeten is, maar hier nog als een vervagende vorm voortbestaat, omdat er zoveel gevoelens en energie in gestort werden, dat zelfs nu nog de begrenzing van deze kracht nog niet geheel vervallen is. Maar toch kun je zien dat het geheel reeds slap en onmachtig is geworden. Het heeft geen uitstraling meer, geen werkelijke inhoud. Het is grijs. Mogelijk dat over een aantal jaren deze vorm niet meer hier bestaat. Dan is zij astraal teloorgegaan. Maar de kans bestaat ook, dat opeens een aantal mensen zich weer drukker met de Diana van Efeze bezig gaan houden. Dan zal de figuur weer meer kleur en kracht krijgen en zal haar bestaan weer voor enige tijd verzekerd zijn in de astrale wereld.

U kunt in de astrale sfeer zelfs Sinterklaas tegenkomen, vooral rond 5 december. Dan is het er niet maar een, maar zie je een grote optocht van allerhande sinterklazen, herinneringen van mensen en kinderen, die hun voorstelling lieten beïnvloeden door 'n enkele Klaas, die zij ooit gezien hebben in een boekje, een winkel. De meeste van deze vormen verbleken zo rond juni weer, sommigen verdwijnen zelfs, maar wanneer de tijd van het heerlijk avondje weer nabijkomt, zult u zien, dat deze figuren weer beginnen op te leven. Dan worden zij sterker, details worden weer zichtbaar en zelfs gaat van sommigen onder hen een aura van kracht uit. U meent dat zij niets kunnen doen? Dergelijke schillen geven natuurlijk zelf niets. Maar wanneer een mens bezig is met sinterklaasgedachten, zou een degelijke Klaas uit de astrale wereld waarmee hij harmonisch wordt er toch wel aansprakelijk voor kunnen zijn, dat zo iemand veel meer gaat geven dan hij oorspronkelijk van plan is geweest. Wat u dus wel degelijk beïnvloedt wanneer de omstandigheden juist zijn. Waarmee wij weer iets hebben gesteld: de bewoners van dit onbekende gebied, deze wonderlijke soms zelfs bezielde schillen hebben een invloed op de wereld van de mensen. Zij versterken bepaalde - voor hen harmonische - gedachten en gevoelens van de mensen en bereiken daardoor soms wel degelijk een afwijking van hetgeen de mens redelijk meende te moeten of kunnen doen.

Daarmee meen ik u wel een aardig beeld gegeven te hebben van de bewoners van de onbekende astrale wereld. Dat ik mij daartoe voornamelijk beperkt heb, is mede te danken aan het feit dat deze sfeer een soort transitio-wereld is voor gedachten en wel tussen uw wereld en de onze. Hierdoor beïnvloeden wij elkaar, vinden wij soms bepaalde krachten voor onszelf, in deze wereld kunnen wij ook krachten opstapelen die wijzelf in ons dragen maar niet bewust willen gebruiken. Zelfs voor het contact tussen onze wereld en de uwe is de astrale sfeer soms belangrijk, gezien de mogelijkheden die zij ons biedt. Wanneer ik u vanuit mijn wereld direct zou willen beroeren, zo zou dit niet gaan. Maar bouw ik in de astrale wereld een beeld van mijzelf om u bv. middels het astrale een hand te kunnen geven, dan bestaat de kans dat u opeens een hand voelt en u zich afvraagt hoe u aan deze indruk komt. Ook wanneer u bezig bent met een bepaald denkbeeld, geeft de astrale wereld daaraan een vorm die voor bewoners van de sferen waarneembaar is, zodat zij bepaalde menselijke denkbeelden kunnen overnemen en mogelijk daarop kunnen reageren, terwijl geen directe en bewuste band tussen de geest in kwestie en de wereld van de mensen noodzakelijk is. Die geest zal dan eigen reacties en waarden in het astrale beeld in kunnen brengen, die u op aarde op uw beurt als een soort inspiratie ondergaat.

Gegevens dus, waarover het nadenken voor u mogelijk de moeite waard is. Na de pauze kan ik dan op uw problemen ingaan.

Ik dank u voor uw aandacht.

BEANTWOORDING VRAGEN

Ik hoop vrienden dat u een aangename pauze hebt doorgebracht. Wij zullen nu allereerst ingaan op uw schriftelijk ingediende vragen.

Vraag: Waar bevindt zich eigenlijk de astrale sfeer?

Antwoord: Overal en nergens vanuit uw standpunt. Zij is nl. niet tot een bepaald deel van de ruimte te beperken. Het is eenvoudig een bestaansmogelijkheid over verhoudingsmogelijkheid, die overal aanwezig is maar die voor de mensen uit de aard van de zaak met meest intens bevolkt is.

Vraag: Zijn het de gedachten, die in de astrale sfeer vorm krijgen, die door paragnosten waargenomen worden?

Antwoord: Dat ligt aan de kwaliteit van de paragnost. Trouwens, de deftige term bevalt mij niet zo heel erg. Paragnost klinkt mij in de geleende oren als een soort gnostische paratrooper. Ik zal proberen het duidelijk te stellen: Een paragnost kan op verschillende wijzen waarnemen. Zijn gevoeligheid kan op verschillende gebieden betrekking hebben. Er zijn erbij die vooral snel astrale verschijnselen waarnemen of gedachtenprojecties. In hun geval kan ik uw vraag bevestigend beantwoorden. Er zijn echter veel paragnosten, wier gevoeligheid eerder lijkt op 'n telepathisch besef voor zeer bepaalde waarden. Hier is zeker geen sprake van een verscherping van zintuigelijke gevoeligheid. Bij deze moeten wij stellen dat de astrale wereld in de waarnemingen veel minder snel een rol zal spelen, maar dat het merendeel van de indrukken ofwel uit de mensen zelf dan wel uit geestelijke werelden voort zullen komen. Zij worden meestal omgezet in visuele of auditieve hallucinaties. Maar uit welke bronnen beelden en boodschappen zullen stammen is moeilijk te zeggen, daar iemand die een bepaalde gevoeligheid bezit, alle daarmee in harmonie zijnde invloeden zal kunnen ontvangen, zowel uit het duister als uit het licht. Is dit voldoende?

Vraag: Zijn overgegaan ook niet gedachten, herinneringen, die in de astrale sfeer vorm hebben gekregen?

Antwoord: Nou, ik ben ook, zoals dat heet, overgegaan. Ik meen zelfs dat overgaan geen onjuiste term is omdat ik terugziende naar wat ik op aarde was en beseffende wat ik nu ben, wel degelijk het gevoel heb dat ik een klas hoger ben komen te zitten. Ik ben een persoonlijkheid. Gezien de tijd die verlopen is sinds mijn overgang zal men zich mij daar niet meer herinneren. Ik besta desondanks. M.a.w.: overgegaan zijn zeker persoonlijkheden met een eigen onafhankelijk bestaan en zijn niet voor hun voortbestaan afhankelijk van menselijke herinnering zonder meer. Wel staat hier tegenover iets anders: Mensen die op aarde intens en vaak herdacht worden, op welke wijze dan ook, zien hierdoor een schil opbouwen in het astraal, waarmee zij zich gemakkelijk zullen kunnen identificeren. Daarnaast wil ik opmerken dat voortdurende contacten met uw wereld, die vanuit uw wereld worden geïnitieerd, vaak de eigen ontwikkeling van een geest kunnen schaden. Je wordt gestoord in je arbeid en overpeinzingen, wordt steeds weer betrokken bij zaken die voor jou niet meer van wezenlijk belang zijn en komt zo niet tot het bereiken van dingen die voor het ik in de geest van groter belang kunnen zijn.

Vraag: Dit is toch geen belemmering voor u?

Antwoord: Neen, maar ik laat mij ook niet roepen. Ik kom zelf omdat het mij past. Ik meen dat iemand die zich bezighoudt met deze materie wel zal beseffen dat dit een heel groot verschil is. Uw wereld, vooral uw gedachtewereld, is voor ons vaak leerzaam en interessant. Er zijn in uw wereld, gedachten en gevoelens, allerhande zaken te vinden, die wij niet kennen of mogelijk bijna vergeten zijn, terwijl zij toch belangrijk voor ons zijn om zo onze oriëntatie - t.a.v. de

kosmos en zelfs t.a.v. het deeltje daarvan dat wij nu als onze wereld beleven - zuiverder te stellen. Velen uit de geest komen dan ook t.z.t. naar uw wereld, enkelen, zoals ik, om een praatje te maken, anderen om u te helpen in te grijpen of waar te nemen. Een dergelijke activiteit is voor een geest nooit schadelijk omdat zij behoort tot je eigen persoonlijkheid en de taak van het ik zoals je die ziet.

Vraag: Wat is het verschil tussen dromen en uittreden?

Antwoord: Voor een mens is het verschil meestal nogal klein. Maar de uittreding maakt waarnemingen mogelijk die ver buiten eigen lichamelijk waarnemingsbereik liggen, waarbij zeer recente en actuele zaken een rol kunnen spelen. Je kunt bv. uittreden op je eigen wereld en dan constateren dat er ergens een brand woedt, de aanwezigheid van personen op bepaalde plaatsen constateren, contact opnemen met andere persoonlijkheden die in de geest leven enz. Maar bij die laatste punten is het meestal voor een mens moeilijker een onderscheid te maken. Wij maken er wel eens een grapje over door te zeggen: een uittreding is technicolor, omvat dus alle gegevens en details in een juiste verhouding, terwijl de droom een zwartwit film lijkt in verhouding, daar zij een associatief proces is waarin de logica vaak ver te zoeken zal zijn en geen vaste regels en verhoudingen schijnen te bestaan. Maar dit laatste is wel de beste omschrijving van overeenkomst en verschil die ik op een voor de mens duidelijke en begrijpelijke wijze kan geven.

Vraag: Welke consequentie vloeit voort uit het bestaan van het onbekende?

Antwoord: De consequentie die daaruit, volgens mij, voor u voort zou moeten vloeien is de volgende: Het bekende is u niet zo volledig bekend, als u veronderstelt. Uw zekerheden zijn niet zo zeker als u pleegt aan te nemen en het geheel van uw bereikingen is meer subjectief, dan u graag zult willen aanvaarden.

Vraag: Kan men een vakantiereis of expeditie, bv. bergbeklimming, door zijn gedachten voorbereiden en instralen, zodat een zo gunstig mogelijk verloop van omstandigheden kan worden verkregen?

Antwoord: Doen kunt u het altijd, maar of het ook helpt is weer een ander hoofdstuk. Luister: Wanneer u een vakantie wilt instralen, wat wilt u dan in feite doen? U kunt de oorzaak en gevolgsequentie, zoals die voor u in uw wereld bestaat, daarmee niet wijzigen. Het enige wat u mogelijk enigszins kunt beïnvloeden is de mens zelf. U zou met uw instraling enz. bv. wel in staat zijn een mens meer kracht te geven en zo bereiken dat die mens logischer en meer beheerst reageert. Wat voor anderen een gunstige ontwikkeling kan betekenen, maar nog niet inhoudt dat de gehele vakantie dan ook gunstig verloopt. Je kunt bij wijze van spreken niet hier gaan zitten en de vakantie van Jan instralen, zodat alle stakingen in Italië voorbij zullen zijn op het ogenblik dat hij voet op Italiaanse bodem zet. Bij bv. een bergbeklimming kun je iemand wel helpen door hem meer innerlijke zekerheid te geven. Dat kun je met instralingen wel vaak bereiken. Zoals u weet zijn met het beklimmen van bergen niet alleen uithoudingsvermogen en lichamelijke bekwaamheid gemoeid maar vooral ook een zekere gemoedsrust, waardoor je, ook wanneer het moeilijker wordt, beheerst kunt blijven observeren en reageren. Dat kun je iemand wel instralen, maar je kunt er niet voor zorgen dat iemand een bestijging zonder moeite zal kunnen volbrengen, omdat daarbij weer de bergwand die men bestijgt, toestand van gesteente en materiaal, een rol spelen. Is dit duidelijk genoeg? Het spijt mij, wanneer ik met dit antwoord iemand teleurstel. Maar nogmaals: je kunt de persoon in kwestie kracht geven, je kunt proberen iemand psychisch zo te beïnvloeden, dat hij optimaal zal reageren onder de omstandigheden, die naar je aanneemt, op zullen kunnen treden. Maar de omstandigheden zelf kun je niet zonder meer veranderen.

Vraag: Men heeft in de oudheid wel eens een vloek verbonden aan een graf, bv. dat van Toetanchamon opdat grafschenders zouden omkomen. Is dit waar? Hoelang kan een dergelijke vloek werken?

Antwoord: Eerst een vreemde opmerking: Iemand die het niet eens is met deze bijeenkomst, zou kunnen zeggen dat er een vloek op rust, zodat allen die hier aanwezig zijn dus zullen moeten sterven. Ik kan u garanderen dat dit uitkomt. Het kan lang duren, maar het gebeurt... Dit als begin om duidelijk te maken dat aan dergelijke graven wel heel veel bijgelovige verhalen

verbonden zijn, die men dan als juist kan beschouwen omdat op zich normale zaken in verband worden gebracht met een vloek. Dan iets over de z.g. magische grafbescherming zoals die in Egypte wel werd gebruikt. Ook in andere landen komen dergelijke gebruiken overigens in bepaalde perioden wel voor. Onthoud dan goed dat men in de grote Egyptische graven vaak z.g. labyrinten en/of vallen aanbracht. Men schiep voor de indringer dus moeilijkheden waaraan hij waarschijnlijk ten gronde zou gaan. Men vertelde dan dat er een vloek bestond. Daar iemand die het slachtoffer werd van dergelijke veiligheidsmaatregelen zelden tevoorschijn kon komen om toch te vertellen dat hij alleen maar in een put was gevallen of zoiets, maar ter plekke stierf, werkte de vloek in de ogen van buitenstaanders vaak, maar - zoals de vele beroofde graven duidelijk maken - niet altijd, want niet iedereen geloofde in de vloek.

Enige tijd hebben de priesters, tussen 2000 v.Chr. tot rond 1400 v.Chr., gebruik gemaakt van z.g. vloekzegels ter bescherming van graven. Deze werden uit klei vervaardigd. Men stelde dat degene, die het zegel zou verbreken, zou sterven. En dat was wel waar. Hier werden n.l. in de eerste plaats door de priesters bepaalde demonen geschapen - een zuiver astraal proces. Deze demonen zouden de persoon die het zegel verbrak moeten beïnvloeden, bang maken enz. Wat meestal alleen lukte tot men de schat te pakken had. Dan was de aandacht van de mensen geheel daarop gericht en werd de voor beïnvloeding noodzakelijke harmonie verbroken.

Daarnaast had men dus de gewoonte zegels aan te brengen die bijzondere eigenschappen hadden. Het graf werd gewoonlijk in twee delen gesplitst. Een voorruimte en het eigenlijke grafdeel. De scheiding tussen deze beiden werd geheel of gedeeltelijk dicht gemetseld - dat varieerde. Op de muur die het eigenlijke verblijf van de dode van de rest van het graf afzonderde werd een kleizegel aangebracht, dat vervaardigd werd uit een speciale soort leem waarin contact-gif gemengd werd. Het is duidelijk dat iemand die een dergelijk zegel zou breken gedurende de periode dat dit gif nog werkzaam was als gevolg hiervan zou sterven.

Ten laatste werkte men in enkele gevallen nog met een ander soort bezwering, gebaseerd op het feit dat je onder bepaalde omstandigheden materie kunt laden met denkbeelden. Ook dit beoogde voornamelijk angstgevoelens te wekken bij elke indringer en hem zo vatbaarder te maken voor de meer stoffelijke en dodelijke verrassingen die men in het bouwsel had verwerkt. In de tijd van Kufu tot Kefren hebben wij ten laatste nog te maken met een bijzondere vormstructuur die ervoor zorgt dat de geladenheid van de atmosfeer binnen de tombe veel groter is dan normaal. Hierdoor kun je denkbeelden bezielen tot zij een soort spookbeelden worden. De aanwezigheid van levenden die hiermee geen rekening houden brengt dan soms bepaalde astrale vormen tot kenbaarheid.

Er zijn dan ook op feiten gebaseerde verhalen over grafrovers die opeens geconfronteerd meenden te worden met een demon, een grote spin en dergelijke griezels. Uit dezelfde overleveringen is bekend dat bepaalde grafrovers hiertegen een kunstje kenden. Zij namen Nijlwater mee dat rijkelijk overal werd gesprengd waar het naamzegel van de overledene op wanden enz. voorkwam. Daar de wanden vaak geheel beschreven waren was daarvoor nogal wat water nodig. Daarnaast gebruikten de grafrovers een lamp, die met een bepaalde aromatische olie werd gevuld. Voelden zij een benauwdheid opkomen, terwijl de lamp bleef branden dan dreunden zij bepaalde spreken op. Zo gek was dit nog niet, omdat vele malen is gebleken dat klanksequenties onder omstandigheden de eigen structuur en uitstraling van een persoon kunnen veranderen en zo tijdelijk een soort onaantastbaarheid teweeg kunnen brengen voor invloeden waaraan men anders onderhevig is.

Om nog eens terug te komen op de oude Toet: ik geloof niet dat hij of zijn beschermende demon aansprakelijk moeten worden gesteld voor het omvallen van zuilen waardoor een paar mensen stierven. Ook was een dergelijke invloed zeker niet noodzakelijk om schorpioenen naderbij te brengen, want die zaten toch al in die buurt en ik geloof ook niet dat de dood van enkele onderzoekers in Engeland zoveel jaren later beschouwd kan worden als een direct gevolg van het schenden van dit graf. Wel is het mogelijk - zoals egyptologen zouden kunnen weten - dat bij het prepareren van bepaalde mummies, stoffen en kruiden werden gebruikt voor het drenken van de windsels en dat door chemische veranderingen in deze stoffen een soort giftig stof

ontstaat. Dit veroorzaakt echter niet de dood of blijvend onbehagen maar kan wel benauwdheid en duizelingen veroorzaken. In dergelijke gevallen kan echter niet van opzet worden gesproken. Wanneer er genoeg betaald werd, werden de windselen nu eenmaal geweekt in kostbare kruiden en reukstoffen, mogelijk omdat zij daardoor gemakkelijker, meer sluitend om het overblijfsel van de overledene konden worden aangebracht. Maar nogmaals: dit gevaar kan men alleen verwachten bij werkelijk eerste klas mummies, bereid in een bepaalde plaats nabij Thebe.

Vraag: Er moeten naast goede toch ook vele kwade astrale lichamen door de jaren heen in leven zijn gehouden. Hebben deze een blijvende slechte invloed op de aardse omstandigheden?

Antwoord: Uit mijn betoog blijkt reeds duidelijk dat minder prettige astrale schillen eveneens bestaan. Trouwens: een mens is nu eenmaal geen wezen dat zich alleen met het goede bezighoudt. Men heeft vaak veel meer aandacht voor het kwade, mogelijk omdat men dit vreest. Er zijn dus inderdaad heel wat astrale vormen met minder prettige lading tot stand gekomen en sommigen daarvan bestaan reeds zeer lang. Indien dergelijke schillen niet bezielde worden is de kans dat zij de aarde nadelig zullen gaan beïnvloeden niet zo groot. Maar iemand die een grote haat koestert tegen de mensheid of een deel daarvan, ziet vaak kans een dergelijke schil te bezielen. Vanaf dat ogenblik zijn deze krachten inderdaad gevaarlijk en kunnen zij vaak nadelige invloeden op aarde doen ontstaan. Het is een dergelijke invloed niet mogelijk onmiddellijk kwaad te verrichten, maar wel kan zij de reactie van een mens vertragen, of iemands beheersing tijdelijk verminderen. Stel u voor wat dit bv. in snelverkeer kan betekenen.

Maar toch zijn die dingen eigenlijk niet zo belangrijk als u middels uw vraag doet vermoeden. Een groter gevaar schuilt volgens mij in uw dagen in de massale emotionele bijeenkomsten die de mensen plegen te houden. Hierbij is hun denken en voelen tijdelijk zozeer gelijkgestemd dat zij een machtige astrale figuur scheppen die dan elk van de mensen die tot het ontstaan daarvan meewerkten, probeert te binden aan de denkbeelden die tot het ontstaan van een dergelijke astrale figuur aanleiding werden. Er ontstaan dan onredelijke angsten die vele mensen voortdurend schijnen te belagen, ofschoon eenieder redelijk wel beseft dat die angst onjuist en onlogisch is. Ook onredelijke gevoelens van lotsverbondenheid, eenzijdigheid van denken en reageren kunnen uit een dergelijke astrale figuur uitgaan naar alle mensen die daarmee verbonden zijn of zelfs maar tijdelijk met deze kracht harmonisch worden.

Vraag: Bestaan er astrale vormen van landen en volkeren?

Antwoord: Geen John Bull, geen Gretchen enz., wanneer u daarop zinspeelt. Soms bestaan er astrale vormen die een bepaalde mentaliteit van een deel van een ras of volk vertegenwoordigen en daarop reageren. Maar er is dus geen nationale schil voor elk land of elk ras apart. Wanneer een heel volk of een groot deel van een volk langere tijd dezelfde denkbeelden kent, zoals bv. enige tijd in Duitsland het geval was, dan is er inderdaad een astrale kracht waarin deze denkwijze vertegenwoordigd is, een invloed vanuit het astrale ook, die een afwijzen van deze denkwijze sterk bemoeilijken zal. Toch zal ik dit nooit een Duitse schil noemen, maar de astrale afspiegeling van het nazisme. Er zijn inderdaad haatvormen, zoals in Noord-Ierland, die de partijen daar beïnvloeden door hun eigen denkwijzen aan hen terug te zenden ofschoon omstandigheden veranderen. Maar zij vertegenwoordigen volgens mij geen ras of volk maar alleen bepaalde groepen. Wat volgens mij iets anders is.

Vraag: Welke vormen komen voor in hogere dan astrale sferen?

Antwoord: Weinige vormen slechts. In zomerland komen herinneringsvormen voor als noodzakelijke uitdrukking voor een ik dat nog niet geleerd heeft zich geheel geestelijk bewust te bewegen en uit te drukken. Maar in alle hogere sferen vervagen de vormen en blijven alleen trillingen - bepaalde wisselwerkingen tussen velden - over waardoor je geen vorm meer van node hebt, daar ook zonder dit, het gehele zijn en alle contact vertaald kan worden in besef en emotie.

Vraag: Is er dan geen gevaar, wanneer je niet gelooft in deze zaken?

Antwoord: Ook wanneer je het alleen als een droom beschouwt zul je bepaalde astrale figuren toch nog vrezen of aanvaarden en daarmee kwetsbaar worden voor hun invloed.

Zij zenden je krachten toe die je vertaalt in besef en emotie. Zelf zet je de zo ontvangen krachten en suggesties dan om in een meer stoffelijke werkelijkheid. Wie dit niet beseft en bovendien niet beheerst genoeg is om ondanks opdringende suggesties en angsten bewust en beheerst te reageren doet er dus beter aan de astrale sfeer zoveel mogelijk te mijden en, wanneer hij maar vermoedt dat hij met deze wereld in contact komt, zich van eigen lichamelijk besef krachtig bewust te worden opdat alle banden met de astrale sfeer zoveel mogelijk verbroken worden. Bovendien: van de astrale wereld zult u maar zelden wijzer worden. Dus ook wanneer u bewust kunt uittreden moet ik u tochten door dit gebied ontraden. Trouwens: het enige wat de astrale wereld u in feite bieden kan is een soort beeldentuin van gedachten. Wie wat wil bereiken zal er meer aan hebben de denker te ontmoeten dan de in vorm uitgedrukte gedachte, volgens mij. Vandaar mijn waarschuwingen.

Vraag: Treden bij reddingseances ook astrale vormen soms op?

Antwoord: Bezielde wel. Reddingseances zijn alleen mogelijk en nuttig wanneer er een betrouwbare controle bestaat. Het kan dan nuttig zijn een entiteit te confronteren met het verschil tussen zijn huidige toestand en het werkelijk stoffelijk bestaan. De argumenten die tegen dergelijke entiteiten gebruikt worden zijn meestal van minder belang, de geest kan dit alles ook wel zonder seance te berde brengen. Aardgebonden geesten die vaak een astraal voertuig in stand trachten te houden, zullen dergelijke bijeenkomsten echter graag bezoeken indien het mogelijk is om daar van de aanwezigen de nodige krachten te nemen. Zij kunnen dan ook in verschillende personae optreden. Voorzichtigheid is dus wel gewenst, het bestaan van een goede en lichtende geestelijke controle op dergelijke bijeenkomsten is noodzakelijk.

Vraag: Kunt u iets zeggen over gebed in de astrale sfeer? Dringt dit door die sfeer heen?

Antwoord: Een juist antwoord is moeilijker dan u denkt. Niet alle gebed is hetzelfde. Het begeertegebed, waarbij in feite het gebed aan God wordt aangeboden als een vergoeding voor door die God te leveren diensten, blijft meestal in de astrale sfeer hangen, als het al zover komt. Zelfs wanneer dit gebed grote energie bevat zal het nooit verder komen dan de astrale sfeer, omdat het geen kosmische aanvaarding inhoudt maar slechts een uiting vormt van een eenzijdig ingestelde en gerichte persoonlijkheid. Kenmerkend in deze gevallen is, dat het emotionele begeerte element in de mens dan sterker is dan zijn werkelijke godserkenning.

Een werkelijk gebed echter stelt geen eisen en heeft geen woorden nodig, ook wanneer het toch mede een behoefte uitdrukt. Het is een erkenning van de oerkracht die wij God noemen, omdat wij daarvoor geen andere naam kennen die beter is. Wanneer wij in dit gebed onszelf prijsgeven aan die kosmos met erkenning van wensen en behoeften, maar toch in de eerste plaats daarin ons behoren aan God uitdrukken, kent het geen grenzen in de sferen. Om het menselijk uit te drukken: indien een mens innig en oprecht bidt, ongeacht zijn geloof en de gebruikte termen, waarbij deze mens God aanvaardt als de werkelijk beslissende factor in zijn leven, zich daaraan overgeevende en de wil van de goddelijke kracht boven alles stellende, spreekt hij werkelijk tot God en mag hij zelfs een antwoord van die God verwachten.

Je mag in een gebed wel vragen, maar nimmer dwingend. Niet te willen vragen is volgens mij een kwestie van trots en ontwaard het gebed, tot het alleen nog in de astrale wereld antwoord kan vinden. Maar vragen naar Gods wil met vermelding eventueel van eigen wensen en verlangens betekent een contact met de kosmos. Dan bereikt zelfs de stofmens iets, wat voor mij God is. Mogelijk ligt achter dit verblindende Licht nog iets anders, waarin God werkelijker is en kan worden omschreven, maar dit valt buiten mijn huidige vermogens van kennen en beseffen.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u allen nog een recht aangename avond toe.

(Vragen sterk bekort)

d.d. 6 juni 1975